



Ryhmä: 5

FCI:n numero: 289
Hyväksytty: FCI 20.6.2007
Kennelliitto 13.5.2008

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

ISLANNINLAMMASKOIRA
(ISLENSKUR FJÁRHUNDUR)
Alkuperämaa: Islanti

1/4



M. DAVIDSON



Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben



KÄYTTÖTARKOITUS: Paimenkoira.

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 5 pystykorvat ja alkukantaiset koirat
Alaryhmä 3 pohjoiset vahti- ja paimenkoirat
Käyttökoetulosta ei vaadita.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Islanninlammaskoira on Islannin ainoa kansallinen koirarotu. Ensimmäiset maahan muuttaneet viikingit toivat sen esi-isät mukanaan Islantiin (874 - 930 jKr.). Islanninlammaskoira ja sen työskentelytapa soveltuvat paikalliseen maastoon, maatalouteen ja islantilaisten vuosisatoja jatkuneeseen kovaan selviytymistaisteluun. Koira on korvaamaton apu eläinten kokoamisessa mautiloilla. Rodun suosio on lisääntynyt viime vuosikymmeninä, ja vaikka kanta on yhä edelleen lukumääräisesti hyvin pieni, se ei ole enää vaarassa kuolla sukupuuttoon.

YLEISVAIKUTELMA: Pohjoismainen, hieman keskikokoa pienempi paimenpystykorva, jolla on pystyt korvat ja kiertynyt häntä. Sivulta katsottuna koira on suorakaiteen muotoinen; rungon pituus olkanivelestä istuinluun kärkeen on säkäkorkeutta suurempi. Rinnan syvyys on sama kuin eturaajan pituus. Ilme on ystävällinen, älykäs ja iloinen. Itsevarma ja eloisa käyttäytyminen on rodulle tyypillistä. Rodulla esiintyy kahdenlaista karvapeitettä, pitkää ja lyhyttä; molemmat ovat pak-suja ja erittäin säänkestäviä. Sukupuolten välinen ero on selvä.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Islanninlammaskoira on kestävä ja ketterä paimenkoira, joka työskentelee haukkuen, ja on erittäin hyödyllinen paimennettaessa tai ajettaessa karjaa laitumilla, vuorilla tai etsittäessä kadonneita lampaita. Luonteeltaan islanninlammaskoira on erittäin valpas ja ottaa vieraat aina innokkaasti vastaan olematta aggressiivinen. Metsästysvietti ei ole voimakas. Islanninlammaskoira on iloinen, ystävällinen, utelias, leikkisä ja peloton.

PÄÄ: Vahva ja kuiva. Kallo on hieman kuono-osaa pitempi. Pää on ylhäältä tai sivusta katsottuna kolmiomainen.

KALLO-OSA: Hieman holvautunut.

OTSAPENGER: Selvästi erottuva, ei kuitenkaan jyrkkä eikä korkea.

KIRSU: Musta, suklaanruskeilla ja joillakin kermanvärisillä yksilöillä tummanruskea.

KUONO-OSA: Täyteläinen; kuononselkä on suora. Kuono on hieman kalloa lyhyempi ja kapenee tasaisesti kohti kirsua muodostaen ylhäältä ja sivusta katsottuna tylpän kolmion.

HUULET: Mustat ja tiiviit, suklaanruskeilla ja joillakin kermanvärisillä yksilöillä tummanruskeat.

HAMPAAT / PURENTA: Leikkaava purenta. Täydellinen hampaisto.

POSKET: Litteät.

SILMÄT: Keskikokoiset, mantelinmuotoiset ja tummanruskeat, suklaanruskeilla ja joillakin kermanvärisillä yksilöillä hieman vaaleammat. Silmäluomet ovat mustat, suklaanruskeilla ja joillakin kermanvärisillä yksilöillä tummanruskeat.

KORVAT: Pystyt, keskikokoiset, kolmiomaiset, tukevareunaiset ja hieman kärjestään pyöristyneet. Erittäin liikkuvaiset, reagoivat herkästi ääniin ja kuvastavat koiran mielialaa.

KAULA: Kohtalaisen pitkä ja lihaksikas; ei löysää nahkaa. Hieman kaareva ja korkea-asentoinen.

RUNKO: Suorakaiteen muotoinen ja vahva. Pituus on oikeassa suhteessa korkeuteen ja tasapainossa yleisvaikutelman kanssa.

SELKÄ: Suora, lihaksikas ja vahva.

LANNE: Leveä ja lihaksikas.

LANTIO: Kohtalaisen lyhyt ja leveä, hieman viisto ja lihaksikas.

RINTAKEHÄ: Pitkä ja syvä, kyljet ovat selvästi kaarevat.

ALALINJA JA VATSA: Vatsaviiva on vain hieman kohoava.

HÄNTÄ: Ylös kiinnittynyt, kiertyy selän päälle koskettaen sitä.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat edestä katsottuna suorat, yhdensuuntaiset ja vahvat. Kulmaukset ovat normaalit.

LAVAT: Viistot ja lihaksikkaat.

KANNUKSET: Voivat olla kaksoiskannukset.

KÄPÄLÄT: Hieman soikeat; varpaat ovat selvästi kaareutuneet ja tiiviisti yhdessä. Päkiät ovat hyvin kehittyneet.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajat ovat takaa katsottuna suorat, yhdensuuntaiset ja vahvat. Kulmaukset ovat normaalit.

REIDET: Leveät ja lihaksikkaat.

KANNUKSET: Hyvin kehittyneet kaksoiskannukset ovat toivottavat.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Kuvastavat notkeutta ja kestävyyttä; askelissa on hyvä työntö ja ne ovat vaivattomasti maatavoittavat.

KARVAPEITE: Kaksinkertainen, tiheä ja erittäin säänkestävä.

KARVA: Kaksi muunnosta:

Lyhytkarvainen: Peitinkarva on keskipitkää ja melko karheaa, aluskarva tiheää ja pehmeää. Karva on lyhyempää kuonossa, pääläella, korvissa ja raajojen etuosassa, pitempää kaulassa, rinnassa ja reisien takaosassa. Häntä on tuuheakarvainen, karvan pituus on suhteessa muuhun karvapeitteeseen.

Pitkäkarvainen: Peitinkarva on pitempää kuin edellä ja melko karheaa, aluskarva tiheää ja pehmeää. Karva on lyhyempää kuonossa, pääläella, korvissa ja raajojen etupuolella, pitempää korvien takana, kaulassa, rinnassa, eturaajojen ja reisien takaosassa. Häntä on hyvin tuuheakarvainen, karvan pituus on suhteessa muuhun karvapeitteeseen.

VÄRI: Useita värejä sallitaan, mutta päävärin tulisi aina olla vallitseva. Päävärejä ovat:

- erisävyiset ruskeat (tan), kermanvärisestä punertavanruskeaan
- suklaanruskea
- harmaa
- musta.

Vallitsevan värin lisäksi on aina valkoista. Yleisimmät, usein epäsäännölliset, valkoiset merkit ovat läsi tai osittain valkoinen naama, kaulus, rinta, eripituiset sukat ja hännänkärki. Rungon alaosassa leuan alta hännän kärkeen on usein vaaleampaa sävyä. Ruskeilla (tan) ja harmailla koirilla on usein musta maski, mustat karvan-kärjet peitinkarvassa ja jopa satunnaisia mustia karvoja. Mustilla (kolmivärisillä) koirilla on musta karvapeite, yllä mainitut valkoiset merkit ja perinteiset, ruskeaa sävyä olevat tan-väriset merkit poskissa, silmien yläpuolella (kulmakarvoissa) ja raajoissa. Yllä mainitun väriset läiskät valkoisella pohjalla (laikullinen) on hyväksytty väri. Valkoinen väri ei saisi olla täysin vallitseva.

KOKO

SÄKÄKORKEUS: Ihannesäkäkorkeus:

urokset 46 cm

nartut 42 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

- yksivärinen musta mantteli tai satula eri ruskean (tan) sävyisillä yksilöillä.

VAKAVAT VIRHEET:

- kannusten puuttuminen takaraajoista
- keltaiset tai pyöreät, ulkonevat silmät.

Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen ovat hylkääviä virheitä.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.